

Responsum nr. 3087 af 20. sept. 1994

08.06.2009

Den 20.10.92 blev A i sin bil påkørt bagfra af en bil, der var forsikret i forsikringssselskabet B. B anerkendte sin erstatningspligt over for A og betalte løbende de af A afholdte helbredsbedingede udgifter.

Den 28.06.93 udarbejdede overlæge C en rapport på grundlag af en undersøgelse af A.

Efter A's advokats opfattelse konkluderede rapporten blandt andet, at der ikke kunne fastsættes et stationærtidspunkt.

På baggrund af ovenstående rapport fastslog B imidlertid via selskabets egen læge, at A's méngrad kunne fastsættes til 12%, hvilket blev meddelt A den 14.07.93. Méngodtgørelsen blev herefter udbetalt.

Den 27.08.93 meddelte B, at A ikke fremover ville få dækket sine lægeordinerede helbredelsesudgifter, idet disse var omfattet af méngradtgørelsen.

Den 16.12.93 forelagde B spørgsmålene om méngradens størrelse og stationærtidspunktet for Arbejdsskadestyrelsen. Dette blev meddelt A ved brev den 16.12.93, hvori A også blev gjort opmærksom på, at B ville modregne det for meget udbetalte i méngradtgørelse i en eventuel erhvervsevnetabsberstatning, hvis Arbejdsskadestyrelsen fastsatte en méngrad mindre end 12%.

A's advokat har i den forbindelse spurgt Assurandør-Societetet om følgende:

A Er det korrekt af forsikringssselskabet F at fastsætte en méngrad på 12%?

B. Kan forsikringssselskabet F arbitrært fastsætte en méngrad, når der endnu ikke foreligger et stationærtidspunkt?

C. Er det i overensstemmelse med sædvanlig praksis/lovmedholdeligt, når forsikringssselskabet F afviser at betale min klients lægeordinerede helbredsudgifter?

D. Er det i overensstemmelse med almindelig praksis, at en af et forsikringssselskab ensidigt fastsat méngradtgørelse fritager forsikringssselskabet for at betale fremtidige lægeordinerede helbredelsesudgifter?

Erhvervsorganisation
for forsikringssselskaber
og pensionskasser

E. Er det i overensstemmelse med god forsikringssskik, når forsikringselskabet F i sin skrivelse af den 16.12.93 til undertegnede meddeler, at man i givet fald vil modregne i en eventuel erstatning for erhvervsevnetab samt fastsætte et for min klient forringet stationærtidspunkt?

Fejl! Henvisningskilde ikke fundet.

Societetet svarede følgende:

»Ad spørgsmål A og B: Det må afhænge af en lægelig vurdering, som societetet ikke kan tage stilling til, hvornår hhv. stationærtidspunktet og méngraden kan fastsættes.

Ad spørgsmål C: Erstatninger, der opgøres efter reglerne i erstatningsansvarsloven, omfatter egentlige helbredelsesudgifter, som afholdes inden stationærtidspunktet. Udgifter til medicin, der afholdes efter stationærtidspunktet, og som er af betydning for skadelidtes livsførelse, kan efter omstændighederne erstattes iht. erstatningsansvarslovens par. 1 som »andet tab«. En sådan erstatning blev i dommen i UfR 91.437H beregnet som en kapitalisering af de varige årlige udgifter ved at anvende kapitaliseringsfaktoren 6.

Ad spørgsmål D: Efter at skadelidtes tilstand er stationær, vil der ikke være tale om egentlige helbredelsesudgifter.

Ad spørgsmål E: Sagen er efter det oplyste forelagt Arbejdsskadestyrelsen til fastsættelse af méngrad, og der vil herefter eventuelt skulle foretages en regulering af skadesopgørelsen, når styrelsens afgørelse foreligger.«